

Mikaela Wilkinsová
(Založené na skutočnom príbehu)

Tento príbeh sa odohral v USA.

„Ja som dieťa Božie“, spieval Cameron s ostatnými deťmi z Primáriek. Cameron mal ťažkosti so sluchom, ale rád spieval. A čoskoro bude spevácke vystúpenie Primáriek. Už o mesiac!

Keď skončili so spevom, sestra Jonesová povedala oznam. „Naša klaviristka v Primárkach sa onedlho odsťahuje. Boli by sme radi, keby mohol niekto z vás hrať počas vystúpenia Primáriek na klavíri. Chcel by z vás niekto zahrať jednu či dve piesne?“

Cameron sa prihlásil. Chcel pomôcť s vystúpením.

Klavirista CAMERON

*Cameron
nevedel hrať, ale
chcel pomôcť.*

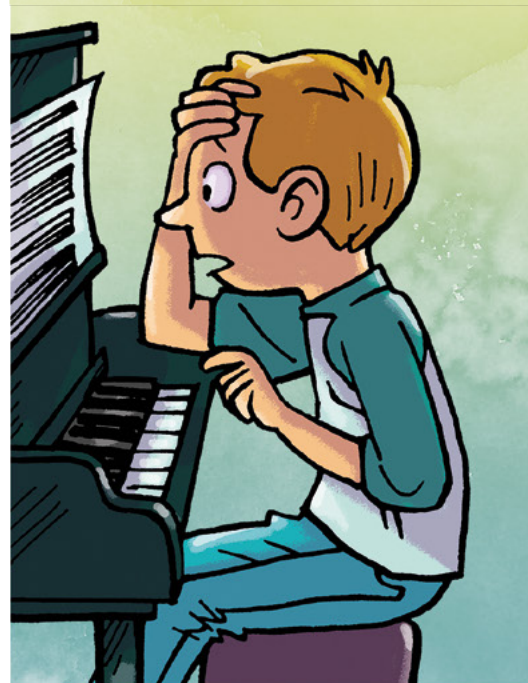
Sestra Jonesová si zapísala mená detí, ktoré chceli pomôcť. „Emma. Ben. A Cameron! Nevedela som, že vieš hrať.“ Pousmiala sa.

Cameron nikdy nechodil na klavír, ale rád si vymýšľal pesničky na klavíri u starkej.

„Ešte nie som taký dobrý,“ povedal. Ale myslím si, že to zvládnem, ak budem cvičiť!“

„Ďakujem vám, že ste ochotní slúžiť,“ povedala sestra Jonesová. Každému dieťaťu dala dve pesničky.

Cameron mal chuť sa rozbehnúť po chodbe. Vždy sa to chcel naučiť a teraz je to tu!

„Vyzeráš nadšene! Stalo sa niečo na Primárkach?“ spýtala sa ho mama, keď si po zhromaždení sadli do auta.

Cameron sa uškrnul. „Budem hrať na klavíri na vystúpení Primáriek!“

„Teším sa, že chceš pomôcť,“ povedala mama. „Ale ešte nevieš hrať na klavíri tak dobre, aby si to dokázal.“

Cameron sa vystrel. Môžem sa to naučiť. Budem veľmi usilovne cvičiť! Na starkinom klavíri.“

„Tak potom by sme mali začať!“ povedala mama.

Mama pomohla Cameronovi nájsť učiteľku klavíra. Učiteľka mu ukázala, ako jednoduchým spôsobom zahrať pieseň „I Love to See the Temple“ a „The Church of Jesus Christ“.

Cameron si piesne nacvičoval u starkej tak často, ako len mohol. Každý riadok piesne si dookola nacvičoval. Veľa sa mýlil, ale snažil sa a pokračoval v hraní.

Nakoniec dokázal zahrať obe piesne.

Čoskoro nastal čas na vystúpenie Primáriek. „Ako sa cítiš?“ spýtala sa mama.

Cameron si pritisol knižku s notami k hrudi. „Som nervózny. Ale tiež sa teším.“

Keď prišiel Cameron na rad, trochu sa mu triasli ruky. *Nebeský Otec, prosím, pomôž mi,* takto sa pomodlil v mysli. Zhlboka sa nadýchol. Potom zahral najlepšie, ako vedel. Iné deti s ním spievali.

Na konci piesne sa usmial. Bola to zábava! Vedel, že mu pomohol Duch Svätý.

Po tom, čo Cameron zahral jednu pieseň, viac si veril. Začal druhú pieseň. Jeho prsty sa pohybovali po klávesoch presne tak, ako si to nacvičoval.

Toto bola Cameronova obľúbená pieseň. Keď hral, zamýšľal sa nad slovami. „Verím v Spasiteľa, Ježiša Krista. Budem si ctiť Jeho meno.“ Cameron sa usilovne učil, ako zahrať piesne na vystúpenie.

Čo by si sa chcel naučiť?

Možno je hra na klavíri jedným zo spôsobov, akým sa môžem podeliť o svedectvo, pomyslel si Cameron.

Po vystúpení objala Camerona jeho mama.

„Tak aké to bolo?“ spýtala sa mama.

„Najprv som mal trému, ale bola to zábava!“ povedal Cameron. Chcel pokračovať v cvičení a naučiť sa dokonca i ďalšie piesne. ●